

Bakó András:

A legrövidebb ut meghatározása veszteséges hálózatban

A legrövidebb ut problémát Ford és Fulkerson [1] hálóelméleti módszerrel oldja meg. A feladat egy általánosítására - időtől függő elhosszakkal bíró hálózatra - Cooke és Holsey [2] ad algoritmust dinamikus programozási módszert követve. Klafszy Emil [3] a Ford-Fulkerson féle folyamómódszer segítségével egy rövidebb eljárást ír le, amely az ut hosszán kívül a legrövidebb utvonalat is megadja. A legrövidebb ut egy másik - a dolgozatban szereplő - általánosítását Charnes és Raika [4] lineáris programozási módszerrel oldja meg. Ez a probléma megoldható a Ford-Fulkerson féle eljárással a Klafszy Emil által leírt gondolatmenethez hasonlóan.

A dolgozatban a problémát úgy oldjuk meg, hogy a feladathoz egy duális feladatot rendelünk. Az eredeti és a duális feladat megoldásai közötti kapcsolatot egy Dualitási tételben fogalmazzuk meg. A tétel bizonyítása egyúttal algoritmust is ad mind a primál, mind a duál feladat megoldására.

1. Legyen N véges sok pontból álló halmaz. Jelöljük N pontjait latin kisbetűkkel. Nevezzük $x, y \in N$ $x \neq y$ pontokat összekötő szakaszt a hálózat élének és jelöljük az x pontból az y pontba futó élet (x, y) -nal.

Legyen $s \in N$ és $s' \in N$ két rögzített pontja a hálózatnak, az $s \in N$ pontot forrásnak, az $s' \in N$ pontot nyelőnek nevezzük. Jelölje $\gamma(x, y)$ $x, y \in N$ az egységnyi áru szállítási költségét az x pontból az y pontba. A szállítás közben az (x, y) élen az áru veszt a súlyából. Ha az x pontból egységnyi árut szállítunk, úgy az y pontba $K(x, y)$ mennyiség érkezik. Így az egységnyi áru súlycsökkenése az x pontból az

y pontba való szállítás közben $1-K(x,y)$.

A $\gamma(x,y)$ és $K(x,y)$ függvényekre a következő relációk teljesülését követeljük meg.

$$\begin{aligned} & \gamma(x,y) \geq 0 && \text{mind } x,y \in N \\ /1.1/ & \gamma(x,y) = \infty && \text{ha az } (x,y) \text{ élen nem lehet szállítani} \\ & 0 \leq K(x,y) \leq 1 && \text{mind } x,y \in N \end{aligned}$$

A felhasználónak az s pontban korlátlan mennyiségű áru áll rendelkezésére, és az a célja, hogy az s' pontban beérkező egységnyi árut minimális költséggel szállítsa, figyelembe véve az éleken a súlycsökkenést.

Legyen $P = (s = x_0, x_1, \dots, x_k = s')$ egy az s pontból az s' pontba vezető út. Jelöljük $\lambda(x_i)$ -vel az s -ből induló egységnyi áru szállítási költségét a P ut minden az x_i pontig, $\nu(x_i)$ -vel az s -ből induló egységnyi áru mennyiségét a P ut mentén az x_i pontban. Ezen függvényeket nyilvánvalóan a következő rekurziókkal adhatjuk meg:

$$\begin{aligned} & \lambda(x_0) = 0 \\ & \lambda(x_i) = \lambda(x_{i-1}) + \nu(x_{i-1}) \cdot \gamma(x_{i-1}, x_i) \quad i = 1, 2, \dots, n \\ /1.2/ & \nu(x_0) = 1 \\ & \nu(x_i) = \nu(x_{i-1}) \cdot K(x_{i-1}, x_i) \quad i = 1, 2, \dots, n \end{aligned}$$

A feladat meghatározni azt a P utat, amelyre

$$/1.3/ \quad \frac{\lambda(s')}{\nu(s')} \text{ minimális}$$

azaz, amely mentén szállítva az s' pontba érkező egységnyi mennyiségű eső szállítási költség minimális.

Ahhoz, hogy a feladatot megoldjuk, az előbbi un. primál feladathoz egy duál feladatot rendelünk.

A feladat dualisához a következő gazdasági szemlélettel jutunk: A szállítást egy szállító is végezheti, aki a hálózat mindenegy $x \in N$ pontjában megadja azt a $\mu(x)$ árat, amennyiért az x pontban egységnyi árut ad a felhasználónak. Ahhoz, hogy a felhasználó vegyen árut az y pontban, a $\mu(y)$ árunak olcsóbbnak kell lenni, mintha maga szállítaná egy másik, x pontból. Ez az (x,y) élethez figyelembe véve azt jelenti, hogy

$$\mu(y) \leq \frac{\mu(x) + \gamma(x,y)}{K(x,y)}$$

A szállítónak az a célja, hogy a hasznát, azaz a $\mu(s')$ értéket maximalizálja.

A duális feladat az előbbieken alapján a következőképp fogalmazható meg:

Határozzuk meg azokat a $\mu(x) \geq 0$ $x \in N$ árakat, amelyek eleget tesznek a

$$\mu(s) = 0$$

$$/1.4/ \quad K(x,y) \cdot \mu(y) - \mu(x) \leq \gamma(x,y) \quad x,y \in N$$

feltételeknek és a

$$/1.5/ \quad \mu(s') \text{ maximális}$$

A duál feladat lehetséges megoldásának nevezzük azon $\mu(x)$ $x \in N$ értékeket, amelyek eleget tesznek /1.4/ feltételeknek.

A duális feladatnak van lehetséges megoldása, például $\mu(x) = 0$ $x \in N$, mert kielégíti az /1.4/ feltételeket.

Az alábbi tétel bizonyítása konstruktív, így egyben algoritmust is szolgáltat az /1.3/ feladat megoldására.

Tétel:

Legyen λ, ν , az /1.2/ relációval megadott függvény.

Ekkor

$$\min_p \frac{\lambda(s')}{\nu(s')} = \max \mu(s')$$

ahol a minimum az s -ből az s' -be vezető utakra, a maximum az /1.4/-nek elegettevő $\mu(x_i)$ árakra értendő.

2. A tétel bizonyításánál felhasználjuk az alábbi lemmát, amely a primál és a duál feladat lehetséges megoldásai közötti kapcsolatot mutatja.

Lemma:

Tetszőleges P ut és $\mu(x)$ $x \in N$ lehetséges megoldás esetén

$$\frac{\lambda(s')}{\nu(s')} \geq \mu(s')$$

Bizonyítás:

i -re vonatkozó teljes indukcióval megmutatjuk, hogy egy P ut minden x_i pontjára teljesül a

$$/2.1/ \quad \frac{\lambda(x_i)}{\nu(x_i)} \geq \mu(x_i)$$

egyenlőtlenség.

$i=0$ esetben $x_0 = s$, így a λ, ν, μ definíciójából kapjuk

$$\frac{\lambda(s)}{\nu(s)} = \mu(s)$$

Tegyük fel, hogy $i-1$ -re fennáll a /2.1/ egyenlőtlenség, azaz

$$\frac{\lambda(x_{i-1})}{\nu(x_{i-1})} \geq \mu(x_{i-1})$$

az /1.4/ feltételt felhasználva

$$\frac{\lambda(x_{i-1})}{\nu(x_{i-1})} \geq K(x_{i-1}, x_i) \cdot \mu(x_i) - \gamma(x_{i-1}, x_i)$$

egyenlőtlenséget kapjuk, átrendezve /1.2/ miatt

$$\lambda(x_i) \geq \nu(x_i) \cdot \mu(x_i)$$

alakhoz jutunk, amellyel a lemmát bebizonyítottuk.

A lemma miatt, ha találunk oly P utat, és oly /1.4/-et kielégítő $\mu(x)$ árukat, amely mentén a /2.1/ egyenlőséggel áll fenn minden $x_i \in P$ esetén, akkor a szükségképpen a primál feladat minimumát ill. a duál feladat maximumát kapjuk.

A tétel bizonyítása:

Tegyük fel, hogy a $\mu(x_i)$ függvény olyan, hogy $\mu(s')$ maximális.

Soroljuk az N pontjait két halmazba: S-be és S'-be.

Legyen

a./ $s \in S$

b./ $x \in S$, ha van olyan $y \in S$, hogy (x_i, y) -ra /1.4/ egyenlőséggel teljesül.

Jelöljük: $S' = N - S$.

Ha $s' \in S$, akkor meghatároztuk azt a P utat, amely mentén /2.1/ egyenlőséggel teljesül.

Ha $s' \notin S$, úgy

$$K(x, y) \cdot \mu(y) - \mu(x) < \gamma(x, y)$$

minden $x \in S, y \in S'$ esetén.

Jelöljük:

$$\mathcal{E} = \min_{\substack{x \in S \\ y \in S'}} \left(\frac{\gamma(x,y) + \mu(x)}{K(x,y)} - \mu(y) \right) > 0$$

A $\mu(x)$ függvényből az \mathcal{E} segítségével konstruálunk egy új "ár" függvényt a következőképp:

$$\bar{\mu}(x) = \begin{cases} \mu(x) & x \in S \\ \mu(x) + \mathcal{E} & x \in S' \end{cases}$$

Megmutatjuk, hogy az így konstruált $\bar{\mu}(x)$ függvény kielégíti az /1.4/ feltételeket:

$$\bar{\mu}(s) = \mu(s) = 0$$

A $K(x,y) \mu(y) - \mu(x) \leq \gamma(x,y)$ feltétel teljesülését az alábbi 4 esetben kell megmutatni:

- a./ $x \in S, y \in S$ esetben $\bar{\mu}(x) = \mu(x)$, így az /1.4/ feltétel teljesül.
- b./ $x \in S, y \in S'$ esetben

$$\begin{aligned} K(x,y) \cdot \bar{\mu}(y) - \bar{\mu}(x) &= K(x,y) [\mu(y) + \mathcal{E}] - \mu(x) \leq \\ &\leq K(x,y) \left[\mu(y) + \frac{\gamma(x,y) + \mu(x)}{K(x,y)} - \mu(y) \right] - \mu(x) = \gamma(x,y) \end{aligned}$$

- c./ $x \in S', y \in S$ esetben

$$\begin{aligned} K(x,y) \cdot \bar{\mu}(y) - \bar{\mu}(x) &= K(x,y) \mu(y) - \mu(x) - \mathcal{E} \leq \\ &\leq K(x,y) \mu(y) - \mu(x) \leq \gamma(x,y) \end{aligned}$$

- d./ $x \in S', y \in S'$ esetében

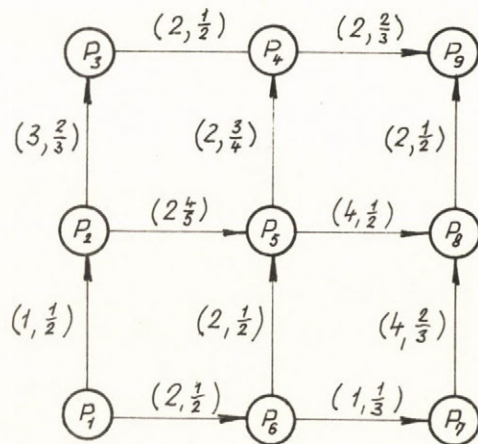
$$K(x,y) \cdot \bar{u}(y) - \bar{u}(x) = K(x,y) [\mu(y) + \varepsilon] - \mu(x) - \varepsilon =$$

$$= K(x,y) \cdot \mu(y) - \mu(x) - \varepsilon [1 - K(x,y)] \leq K(x,y) \cdot \mu(y) - \mu(x) \leq \varepsilon$$

$\varepsilon > \dots$ $\mu^{(i)} > \mu^{(j)}$

3. A fentieket egy numerikus példán illusztráljuk.

Tekintsük a következő hálózatot:

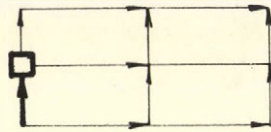
ahol az élre irt első szám a szállítási egységköltséget (a γ értéket), a második szám az élvészteséget (a k értéket) jelenti. Határozzuk meg a/4.3/ feltételeknek elegettevő utat a P_1 pontból a P_9 pontba.

I. lépés $S = \{P_1\}$

$$\mathcal{E} = \begin{cases} P_1 \rightarrow P_2 & \frac{1+0}{1/2} - 0 = 2 \rightarrow \min! \\ P_1 \rightarrow P_6 & \frac{2+0}{1/2} = 0 = 4 \end{cases} \text{ esetén}$$

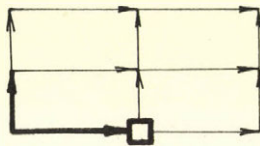
Az új potenciál az S -beli pontoknál 2.

A lépéseknél felrajzoljuk a hálózatot bekeretezéssel megjelölve az S -be bejelölt pontot:

II. lépés $S = \{P_1, P_2\}$

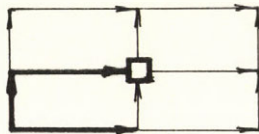
$$\mathcal{E} = \begin{cases} P_1 \rightarrow P_6 & \frac{2+0}{1/2} - 2 = \underline{2} \rightarrow \text{min!} \\ P_2 \rightarrow P_3 & \frac{3+2}{2/7} - 2 = 15 \frac{1}{2} \\ P_6 \rightarrow P_5 & \frac{2+2}{4/5} - 2 = 3 \end{cases} \text{ esetén}$$

Uj potenciál az S -beli pontoknál 4.

III. lépés $S = \{P_1, P_2, P_6\}$

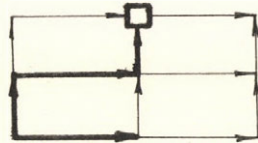
$$\mathcal{E} = \begin{cases} P_2 \rightarrow P_3 & \frac{3+2}{2/7} - 4 = 13 \frac{1}{2} \\ P_2 \rightarrow P_5 & \frac{2+2}{4/5} - 4 = \underline{1} \rightarrow \text{min!} \\ P_6 \rightarrow P_5 & \frac{2+4}{1/2} - 4 = 8 \\ P_6 \rightarrow P_7 & \frac{1+4}{1/3} - 4 = 11 \end{cases} \text{ esetén}$$

Uj potenciál az S -beli pontoknál 5.

IV. lépés $S = \{P_1, P_2, P_5, P_6\}$

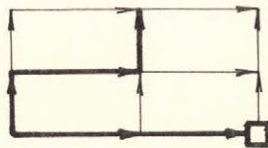
$$\mathcal{E} = \begin{cases} P_2 \rightarrow P_3 & \frac{3+2}{2/7} - 5 = 12 \frac{1}{2} \\ P_5 \rightarrow P_4 & \frac{2+5}{3/4} - 5 = \underline{\underline{4 \frac{1}{3}}} \rightarrow \text{min!} \\ P_5 \rightarrow P_8 & \text{esetén} \quad \frac{4+5}{1/2} - 5 = 13 \\ P_6 \rightarrow P_7 & \frac{1+4}{1/3} - 5 = 10 \end{cases}$$

Uj potenciál az S -beli pontoknál $9 \frac{1}{3}$.

V. lépés $S = \{P_1, P_2, P_4, P_5, P_6\}$

$$\mathcal{E} = \begin{cases} P_2 \rightarrow P_3 & \frac{3+2}{1/7} - 9 \frac{1}{3} = 8 \frac{1}{6} \\ P_5 \rightarrow P_8 & \frac{4+5}{1/2} - 9 \frac{1}{3} = 8 \frac{2}{3} \\ P_6 \rightarrow P_7 & \text{esetén} \quad \frac{1+4}{1/3} - 9 \frac{1}{3} = \underline{\underline{5 \frac{2}{3}}} \rightarrow \text{min!} \\ P_4 \rightarrow P_9 & \frac{2+9 \frac{1}{3}}{3/4} - 9 \frac{1}{3} = 5 \frac{7}{9} \end{cases}$$

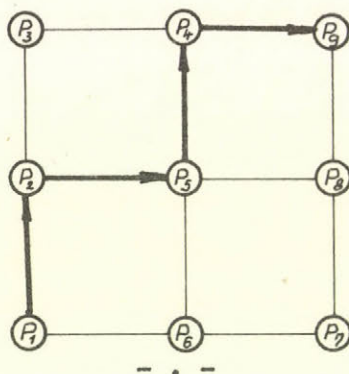
Uj potenciál az S -beli pontokon 15.

VI. lépés $S = \{P_1, P_2, P_4, P_5, P_6, P_7\}$

$$\mathcal{E} = \begin{cases} P_2 \rightarrow P_3 & \frac{3+2}{2/7} - 15 = 2 \frac{1}{2} \\ P_5 \rightarrow P_8 & \frac{4+5}{1/2} - 15 = 3 \\ P_7 \rightarrow P_8 & \text{esetén} \quad \frac{4+15}{2/3} - 15 = 13 \frac{1}{2} \\ P_4 \rightarrow P_9 & \frac{2+9 \frac{1}{3}}{3/4} - 15 = \underline{\underline{\frac{1}{9}}} \rightarrow \text{min} \end{cases}$$

Potenciálérték a P_9 pontban $15 \frac{1}{9}$.

Egységnyi áru szállítási költsége a $P_1 P_2 P_5 P_4 P_2$ utvonalon minimális:

Irodalom

- 1./ L.R.Ford and D.R.Fulkerson, "Maximal Flow Trought a Network"
Canadian J. Math. 8. 339-404 /1956/
- 2./ K.L.Cooke and E.Halsey: The Shortest Route Trought a Network with
Time Dependent Internodal Transit Times J.Math.Anal.Appl.
14, 493-498 /1966/
- 3./ Klafszky E.: Legrövidebb ut meghatározása időtől függő élhosszakkal
bíró hálózatban. MTA SzK Közlemények 3, 29-35 /1968/
- 4./ A.Charnes and W.M.Raike: One-pass Algorithms for some Generalized
Network Problems. Operations Research 14, 914-924 /1966/.

S u m m a r y

The shortest path problem is solved by Ford and Fulkerson [1] by means of the network method. For the generalization of the problem - in the case of network having edge lengths depending on the time - Cooke and Holsey [2] render algorithm while following the method of dinamic programming. E.Klafszky [3] applying the flow method of Ford and Fulkerson gives a shorter procedure delivering the shortest path in addition to the length of the path. Another generalisation described in this paper is

performed by Charnes and Raike [4] by means of linear programming. That generalization can be solved by means of the Ford and Fulkerson's procedure similar to the way described by Klafszky.

The problem in this paper is solved by assigning a dual problem to the original one. We describe the relation between the original and the dual problem in a duality theorem. The proof of the theorem gives an algorithm for solving of both the primal and dual problem as well.

Резюме

Проблему наикратчайшего пути Форд и Фулькерсон [1] решают методом теории сеток.

Обобщение задачи - для сетки имеющей рёбра зависящие от времени - Сееке и Хольсей [2] решают алгоритмом использующим метод динамического программирования. Клафски Эмиль [3] описывает более короткий процесс используя метод потоков Форда-Фулькерсона, который задаёт не только длину пути, а наикратчайший путь.

Другое обобщение наикратчайшего пути - которое находится в настоящей статье - Чарнес и Рейльс [4] решают методом линейного программирования. Эту проблему можно решать с процессом Форда-Фулькерсона ходом мыслей, похожим на описанный Клафски Эмилом.

В настоящей статье мы решаем эту проблему с двойственной задачей. Связь между прямой и двойственной задачами сформулируем в одной теореме двойственности. Доказательство теоремы одновременно задаёт и алгоритм для решения и прямой и двойственной задачи.